पृष्टा च देवस्मितया सा कृच्छ्राद् एवम् अब्रवीत्,
सखि सम्प्रति पश्य एतां वह्निः प्ररुदतीं मुनीं । 128
एषा ह्य् अद्य परिज्ञाय मां जन्मान्तरसंगतां
प्रवृत्ता रोदितुं तेन कृपया अश्रु मम उद्गतं । 129
तच् छ्रुत्वा वह्निर् आलोक्य मुनीं तां रुदतीम् इव,
किम् एतच् चित्रम् इति सा दध्यौ देवस्मिता क्षणं । 130
प्रव्राजिका अथ सा अवादीत्, पुत्रि पूर्वत्रजन्मनि
अहम् एषा च भार्ये द्वे विप्रस्य अभूव कस्यचित् । 131
स च आवयोः पतिर् दूरं देशान्तरम् इतस् ततः
वारं वारं प्रयाति स्म राजादेशेन दूत्यया । 132
तत्प्रवासे च कुर्वन्त्या स्वेच्छं पुरुषसंगमं
मया भूतेन्द्रियग्रामो न उपभोगैर् अवञ्चत । 133
भूतेन्द्रियानभिद्रोहो धर्मो हि परमो मतः,
अतो जातिस्मरा पुत्रि जाता अहम् इहजन्मनि । 134
एषा तु शीलम् एव एकं ररक्ष अज्ञानतस् तदा,
तेन अयोनौ पतिता किंतु जातिं स्मरत्य् असौ । 135
को ऽयं धर्मो, ध्रुवं धूर्तरचना इयं कृता अनया,
इति संचिन्त्य सुप्रज्ञा सा तां देवस्मिता अब्रवीत् । 136
इयच् चिरं मया धर्मो न ज्ञातो भगवत्य् अयं,
तत् त्वं केनापि कान्तेन पुंसा मे संगमं कुरु । 137

Digitized by Google